

Azi este prima zi de școală.
Vacanța a trecut repede, așa
cum un vis frumos pierde la primele raze
de soare ale dimineții. Am mers cu mama
la școala Bănești ca să mă înscriu la clasa
a treia. Era astăzi prima zi de școală
și nu aveam loc să trecem.

Cuore

Părinții își adaptă după
Edmondo de Amicis

fiii să iuteasca pasul,
grăbiți să ajungă

la timp pentru a le

cumpăra ghiozdane,

caiete și cărți.

Azi este prima zi de școală. Vacanța a trecut repede, aşa cum un vis frumos pierde la primele raze de soare ale dimineții. Am mers cu mama la școala Baretti, ca să mă înscriu la clasa a treia. Era atâtă îngrămădeală, încât abia aveam loc să trecem.

Părinții își zoreau fiilor să iutească pasul, grăbiți să ajungă la timp pentru a le cumpăra ghiozdane, caiete și cărți.

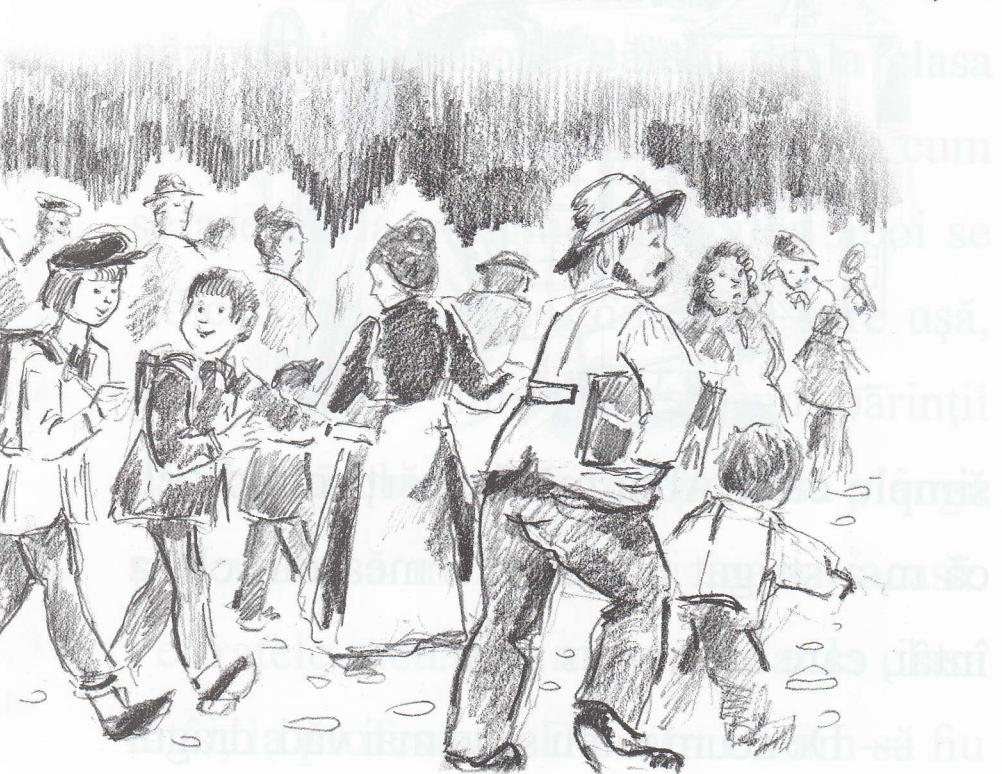

Mergeam și eu, fără prea mare tragere
de inimă, pentru că încă mă gândeam
la zilele însorite și fără griji petrecute

la țară. Profesorul meu dintr-o două, cu
părul roșcat și zburlit, mereu vesel și plin
de viață, mă salută la intrare.

Deci, dragă Enric, putem spune că ne-am despărțit pentru totdeauna, nu-i aşa? Tu vei merge la clasa a treia, la

etajul doi, iar eu voi rămâne aici, cu noii mei elevi de clasa a doua.

M-au încurcat vorbele lui, pentru că

râde niciodată. Mă gândeam câtă muncă și câte examene mă așteptau în cele nouă luni de școală și simțeam că mă cuprinde descurajarea. Dar știam că mama o să mă ajute la lecții și nu mă mai simțeam atât de singur.

După ore, mama mă aștepta afară, zâmbitoare. Mă întrebă:

— Cum a fost, Enric, prima zi de școală?